

4 nepřátelé na cestě k plnému vědomí podle učení dona Juana

Napsal uživatel Martin
Středa, 08 Červen 2011 13:19

„Každý se může pokusit stát se vědoucím člověkem. Nicméně jen velmi málo lidem se to podařilo, což je zcela přirozené. Nepřátelé, které člověk potká na cestě za poznáním, když se pokouší stát se vědoucím člověkem, jsou totiž strašní. Většina lidí jim podlehne.“

„Když se člověk pustí do učení, nemá o svém cíli nikdy jasno. Jeho odhodlání je slabé a mýlí se v účelu. Doufá v odměnu, která nikdy nepřijde, protože netuší nic o obtížích, které ho při učení očekávají.“

„Začíná se pomalu učit — nejdřív kousek po kousku, pak po větších kusech. A jeho myšlenky brzy narazí. To, co se učí, není nikdy to, co očekával, nebo to, co si představoval. A tak se začne bát. Učení se nauce není to, co od něj lidé očekávají. Každý krok přináší nový problém a strach, který přitom člověk zažívá, se nemilosrdně a nekonečně hromadí. Nastává bitva.“

„A tak člověk narazí na prvního ze svých přirozených nepřátel — na strach. Je to strašný nepřítel. Proradný a velmi těžký k překonání. Schovává se v každém zákrutu cesty, obchází a číhá. A jestliže se člověk, poděšený jeho přítomností, obrátí na útěk, ukončí první nepřítel jeho cestu za poznáním.“

„Co se stane s člověkem, který uteče před strachem?“

„Nic se mu nestane. Jenom jeho učení skončí. Nikdy se nestane vědoucím. Bude možná pánovitý, možná neškodný a poděšený. Ale v každém případě to bude poražený člověk. Jeho první nepřítel ukončil jeho tužby.“

4 nepřítelé na cestě k plnému vědomí podle učení dona Juana

Napsal uživatel Martin
Středa, 08 Červen 2011 13:19

„A co může udělat, aby strach překonal?“

„Odpověď je docela jednoduchá. Nesmí utéct. Musí překonat svůj strach a bez ohledu na něj pokročit ve svém učení o další krok. A pak o další a ještě další. Musí se doopravdy bát, a přesto nesmí přestat. To je pravidlo. Nakonec přijde okamžik, kdy první nepřítel ustoupí. Člověk začne být sebejistý, jeho odhodlání je silnější. Přestane se učení bát.“

„Když se tento okamžik dostaví, může o sobě člověk říct, že překonal prvního přirozeného nepřítele.“

„Stane se to najednou, done Juane, nebo se to děje postupně?“

„Stává se to postupně, a přesto strach zmizí najednou, a to velmi rychle.“

„Ale nebojí se pak člověk znova, když se mu přihodí zase něco nového?“

„Ne. Jakmile jednou člověk překonal strach, už se s ním v životě neseťká. Protože místo strachu získal jasnou mysl, která vymaže každý strach. Tehdy člověk pozná i své touhy a ví, jak je uspokojit. Předvídá další kroky v učení a všechno vidí ostře a jasně. Cítí, že mu nic není skryto.“

A tehdy narazí na druhého nepřítele. Jasnost! Tato jasnost mysli, kterou je tak těžké získat, sice zažene strach, ale sama člověka oslepí.

4 nepřátelé na cestě k plnému vědomí podle učení dona Juana

Napsal uživatel Martin
Středa, 08 Červen 2011 13:19

Z knihy Učení dona Juana od Carlose Castanedy

V knize Castaneda popisuje dobu svého několikátého učení od šamana kmene Jaki, kterého nazývá don Juan Matus. Tento popis čtyř přirozených nepřátel je výňatek z konverzace mezi Castanedou a donem Juanem. Pomocí prožitků ve stavu rozšířeného vědomí se má Castaneda učit od rostliných učitelů a pomocníků, kteří ale dovedou být také velmi nebezpeční. Nakonec Castaneda učení touto cestou vzdá a uteče před prvním nepřitelem... strachem. Je to ovšem jen počátek jeho životní pouti a nikoli konec učení.

Pro mne osobně byla některá sdělení v knize velmi inspirující. Kniha mi pomohla si utříbit názor na drogy, rostliné průvodce. Ale také jsem zde našel právě část věnovanou přirozeným nepřátelům, o kterou jsem se s vámi zde podělil. Ačkoliv se jedná o názor šamana z druhého konce světa a někomu to celé může připadat velmi drsné, pro mne je v tomto textu velká opravdovost a moudrost.

Martin Maňaska